

Sygn. akt VU 1334/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Stanisław Pilarczyk

Protokolant Anna Sobańska

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2014 r. w Kaliszu

odwołania (...) Sp. z o.o. Sp. Komandytowa

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 14 sierpnia 2013 roku nr (...) dot. A. B.

z dnia 16 sierpnia 2013 roku nr (...) dot. M. A.

z dnia 16 sierpnia 2013 roku nr (...) dot. K. J.

z dnia 16 sierpnia 2013 roku nr (...) dot. D. K.

z dnia 20 sierpnia 2013 roku nr (...) dot. B. M.

z dnia 20 sierpnia 2013 roku nr (...) dot. N. N.

z dnia 20 sierpnia 2013 roku nr (...) dot. M. N.

z dnia 21 sierpnia 2013 roku nr (...) dot. G. S.

z dnia 21 sierpnia 2013 roku nr (...) dot. G. W.

z dnia 19 listopada 2013 roku nr (...) dot. G. S.

w sprawie (...) Sp. z o.o. Sp. Komandytowa

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

przy udziale zainteresowanych M. A., A. B., K. J., D. K., B. M., N. N., M. N., G. S. i G. W.

o ustalenie podstawy wymiaru składek

1. Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., z dnia 20 sierpnia 2013 roku, nr (...), w ten sposób, że ustala, iż podstawa wymiaru składki dla B. M.:

a) na ubezpieczenie społeczne za miesiąc styczeń 2013 roku wynosi 439,99 zł., a na ubezpieczenie zdrowotne – 379,67 zł.

b) *na ubezpieczenie społeczne za miesiąc luty 2013 roku wynosi 3 519,86 zł., a na ubezpieczenie zdrowotne – 3 037,29 zł.;*

c) *na ubezpieczenie społeczne za miesiąc marzec 2013 roku wynosi 3 294,51 zł., a na ubezpieczenie zdrowotne – 2 842,83 zł.*

2. *Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., z dnia 16 sierpnia 2013 roku, znak (...), w ten sposób, że ustala, iż podstawa wymiaru składek dla D. K.:*

a) *na ubezpieczenie społeczne za miesiąc grudzień 2012 roku wynosi 3 508,21 zł., a na ubezpieczenie zdrowotne – 3 027,23 zł.;*

b) *na ubezpieczenie społeczne za miesiąc luty 2013 roku wynosi 1 745,35 zł., a na ubezpieczenie zdrowotne – 1 506,06 zł.*

3. *Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., z dnia 21 sierpnia 2013 roku, znak (...), w ten sposób, iż ustala, że podstawa wymiaru składek dla G. W. na ubezpieczenie społeczne za miesiąc marzec 2013 roku wynosi 3 507,41 zł., a na ubezpieczenie zdrowotne – 3 026,54 zł.*

4. *Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., z dnia 16 sierpnia 2013 roku, nr (...), w ten sposób, iż ustala, że podstawa wymiaru składek K. J. na ubezpieczenie społeczne w miesiącu marcu 2013 roku wynosi 2 664,83 zł., a na ubezpieczenie zdrowotne – 2 299,48 zł.*

5. *Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., z dnia 14 sierpnia 2013 roku, znak (...), w ten sposób, iż ustala, że podstawa wymiaru składek A. B. na ubezpieczenie społeczne za miesiąc marzec 2013 roku wynosi 1 202,62 zł., a na ubezpieczenie zdrowotne – 1 037,74 zł.*

6. *Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., z dnia 20 sierpnia 2013 roku, znak (...), w ten sposób, iż ustala za podstawę wymiaru składek N. N. za miesiąc wrzesień 2012 roku z tytułu ubezpieczenia społecznego wynosi 1 809,34 zł., a na ubezpieczenie zdrowotne – 1 561,28 zł.*

7. *Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., z dnia 16 sierpnia 2013 roku, znak (...), w ten sposób, iż ustala, że podstawa wymiaru składek M. A.:*

a) *na ubezpieczenie społeczne w miesiącu lutym 2013 roku wynosi 3 607,05 zł., a na ubezpieczenie zdrowotne – 3 112,52 zł.;*

b) *na ubezpieczenie społeczne w miesiącu marcu 2013 roku wynosi 3 391,60 zł., a na ubezpieczenie zdrowotne – 2 926,01 zł.*

8. *Oddala odwołanie w pozostałym zakresie.*

9. *Zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki komandytowej, kwotę 3 360 zł. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.*

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 sierpnia 2013 roku, nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., ustalił, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie B. M., podlegającej ubezpieczeniu jako osoba wykonująca umowę agencyjną, umowę zlecenia lub umowę o świadczenie usług i pracy, która jest wykonywana w siedzibie lub w miejscu prowadzenia działalności zleceniobiorcy, u płatnika składek (...) Spółka z o.o. Spółka Komandytowa, wynosi z tytułu ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego w styczniu 2013 roku 454,97 zł., a z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego – 392,59 zł., w miesiącu lutym 2013 roku z tytułu ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego – 3 173 zł., a z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego – 3 203,94 zł., w miesiącu marcu 2013 roku z tytułu ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego – 3 173 zł., a z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego – 3 203,94 zł.

Decyzją z dnia 20 sierpnia 2013 roku, nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., ustalił, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie M. N., podlegającej ubezpieczeniu jako osoba wykonująca umowę agencyjną, umowę zlecenia lub umowę o świadczenie usług i wykonująca pracę w siedzibie lub miejscu prowadzenia działalności zleceniobiorcy, u płatnika składek (...) Spółka z o.o. Spółka Komandytowa, wynosi z tytułu ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego w lipcu 2012 roku 1 763 zł., a z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego – 1 521,29 zł., w miesiącu sierpniu 2012 roku z tytułu ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego – 2 161,10 zł., a z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego 1 864,81 zł., w miesiącu wrześniu 2012 roku z tytułu ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego – 2 616,06 zł., a z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego – 2 257,40 zł., w miesiącu listopadzie 2012 roku z tytułu ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego – 1 478,65 zł., a z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego – 1 275,92 zł., w miesiącu grudniu 2012 roku z tytułu ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego – 3 526 zł., a ubezpieczenia zdrowotnego – 3 042,58 zł., w styczniu 2013 roku z tytułu ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego – 2 388,58 zł., a z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego 2 061,10 zł.

Decyzją z dnia 16 sierpnia 2013 roku, nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., ustalił iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia D. K., podlegającej ubezpieczeniu jako osoba wykonująca umowę agencyjną, umowę zlecenia lub umowę o świadczenie usług, wykonująca pracę w siedzibie lub miejscu prowadzenia działalności zleceniobiorcy, u płatnika składek (...) Spółka z o.o. Spółka Komandytowa, wynosi z tytułu ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego w miesiącu listopadzie 2012 roku 1 933,61 zł., a z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego – 1 668,52 zł., w miesiącu grudniu 2012 roku i styczniu 2013 roku z tytułu ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego – 3 526 zł., a ubezpieczenia zdrowotnego – 3 042,58 zł., w miesiącu lutym 2012 roku z tytułu ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego – 1 796,51 zł., a ubezpieczenia zdrowotnego – 1 550,29 zł..

Decyzją z dnia 21 sierpnia 2013 roku, nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., ustalił, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie G. W., podlegającej ubezpieczeniu jako osoba wykonująca umowę agencyjną, umowę zlecenia lub umowę o świadczenie usług, wykonująca pracę w siedzibie lub miejscu prowadzenia działalności zleceniobiorcy, u płatnika składek Centrum (...) Spółka z o. o. Spółka Komandytowa, wynosi z tytułu ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego w miesiącu lipcu 2012 roku 235,07 zł., a z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego – 202,84, w miesiącu sierpniu i październiku 2012 roku z tytułu ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego – 3 526 zł., a ubezpieczenia zdrowotnego – 3 042,58 zł., w miesiącu wrześniu 2012 roku z tytułu ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego – 3 298,52 zł., a tytułu ubezpieczenia zdrowotnego – 2 846,29 zł., w miesiącu listopadzie 2012 roku z tytułu ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego – 3 412,26 zł., a z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego – 2 944,44 zł., w styczniu 2013 roku z tytułu ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego – 568,71 zł., a z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego – 490,74 zł., w miesiącu lutym i marcu 2013 roku z tytułu ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego – 3 713,00 zł., a ubezpieczenia zdrowotnego – 3 203,94 zł.

Decyzją z dnia 16 sierpnia 2013 roku, znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., ustalił, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie K. J., podlegającej ubezpieczeniu jako osoba wykonująca umowę agencyjną, umowę zlecenia lub umowę o świadczenie usług i wykonująca pracę w siedzibie lub miejscu prowadzenia działalności zleceniodawcy, u płatnika składek (...) Spółka z o.o. Spółka Komandytowa, wynosi z tytułu ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego w miesiącu lutym 2013 roku 3 593,23 zł., a z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego – 3 100,60 zł., w miesiącu marcu 2013 roku z tytułu ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, zdrowotnego i wypadkowego – 2 197,36 zł., a ubezpieczenia zdrowotnego – 2 517,39 zł.

Decyzją z dnia 14 sierpnia 2013 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., ustalił, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie A.B., podlegającej ubezpieczeniu jako osoba wykonująca umowę agencyjną, umowę zlecenia lub umowę o świadczenie usług i wykonująca pracę w siedzibie lub miejscu prowadzenia działalności zleceniodawcy, u płatnika składek (...) Spółka z o.o. Spółka Komandytowa, wynosi z tytułu ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego w miesiącu marcu 2013 roku 1 326,07 zł., a z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego – 1 144,27 zł.

Decyzją z dnia 20 sierpnia 2013 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., ustalił, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie N. N., podlegającej ubezpieczeniu jako osoba wykonująca umowę agencyjną, umowę zlecenia lub umowę o świadczenie usług i wykonująca pracę w siedzibie lub miejscu prowadzenia działalności zleceniodawcy, u płatnika składek (...) Spółka z o.o. Spółka Komandytowa, wynosi z tytułu ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego w miesiącu wrześniu 2012 roku 1 819,87 zł., a ubezpieczenia zdrowotnego – 1 570,36 zł.

Decyzją z dnia 16 sierpnia 2013 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., ustalił, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie M. A., podlegającej ubezpieczeniu jako osoba wykonująca umowę agencyjną, umowę zlecenia lub umowę o świadczenie usług i wykonująca pracę w siedzibie lub miejscu prowadzenia działalności zleceniodawcy, u płatnika składek (...) Spółka z o.o. Spółka Komandytowa, wynosi z tytułu ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego w miesiącu styczniu 2013 roku 2 274,84 zł., a ubezpieczenia zdrowotnego – 1 962,97 zł., w miesiącu lutym i marcu 2013 roku z tytułu ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego – 3 713 zł., a ubezpieczenia zdrowotnego – 3 203,94 zł.

Decyzją z dnia 21 sierpnia 2013 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., ustalił, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie G. S., podlegającej ubezpieczeniu jako osoba wykonująca umowę agencyjną, umowę zlecenia lub umowę o świadczenie usług i wykonująca pracę w siedzibie lub miejscu prowadzenia działalności zleceniodawcy, u płatnika składek (...) Spółka z o.o. Spółka Komandytowa, wynosi z tytułu ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego w miesiącu wrześniu 2012 roku 2 388,58 zł., a z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego – 2 061,10 zł.

Decyzją z dnia 19 listopada 2013 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., zmienił swoją decyzję z dnia 21 sierpnia 2013 roku odnośnie G. S., ustalając, iż za miesiąc wrzesień 2012 roku podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe wynosi 1 819,87 zł., a na ubezpieczenie zdrowotne – 1 570,36 zł.

Od powyższych decyzji odwołanie złożyło (...) Spółka z o.o. Spółka Komandytowa w O., wnosząc o ich zmianę i ustalenie, iż od wypłaconych zleceniobiorcom należności, nazwanych dietami, nie ma obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne, bądź o uchylenie zaskarżonych decyzji. W odwołaniu zarzucono naruszenie art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, poprzez niestosowanie się do decyzji (...) nr (...)z dnia 13.06.2012 roku, naruszenie przepisów postępowania, poprzez nie uwzględnienie dowodów z zawartych umów zlecenia, naruszenie przepisów art. 77⁵ k.p., poprzez stosowanie do zleceniobiorców przepisów o należnościach z tytułu podróży służbowych, naruszenie art. 18 ust. 3 i art. 20 ustawy z dnia 13.10.1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych oraz § 2 ust. 1 pkt. 15 i punkt 16 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej, w sprawie

zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, oraz naruszenie przepisów postępowania administracyjnego przy wydawaniu decyzji.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd wezwał do udziału w sprawie jako zainteresowanych B. M., M. N., D. K., G. W., M. A., K. J., A. B., N. N. i G. S..

Sąd Okręgowy ustalił stan faktyczny w sprawie:

(...)Spółka z o.o. Spółka Komandytowa jest spółką, w której Spółnikami są J. P. (1), A. P., J. P. (2), H. P.. Komplementariuszem jest Spółka (...). Prezesem zarządu jest J. P. (1). Działalność spółki jest prowadzona w O., przy ulicy (...), w pomieszczeniach wynajmowanych. Przedmiotem działalności firmy jest działalność wydawnicza w zakresie oprogramowania, działalność związana z oprogramowaniem, działalność związana z doradztwem w zakresie informatyki, z zarządzaniem urządzeniami informatycznymi, działalność usługowa w zakresie technologii informatycznych i komputerowych, działalność portali internetowych, przetwarzanie danych, zarządzanie stronami internetowymi, pośrednictwo pieniężne, finansowa działalność usługowa, działalność agentów i brokerów ubezpieczeniowych, pośrednictwo w obrocie nieruchomościami, zarządzanie nieruchomościami wykonywane na zlecenie, działalność prawnicza, działalność rachunkowo-księgowa, doradztwo podatkowe, doradztwo w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania, badania naukowe i prace rozwojowe w zakresie nauk przyrodniczych i technicznych, badania naukowe i prace rozwojowe w zakresie nauk przyrodniczych i technicznych, badanie rynku i opinii publicznej, pozostała działalność profesjonalna, działalność związana z wyszukiwaniem miejsc pracy i pozyskiwaniem pracowników, działalność agencji pracy tymczasowej, pozostała działalność związana z udostępnianiem pracowników, niespecjalistyczne i specjalistyczne sprzątanie budynków i obiektów przemysłowych, pozostałe sprzątanie, pozostałe pozaszkolne formy edukacji, pozostała działalność w zakresie opieki zdrowotnej, pomoc społeczna bez zakwaterowania dla osób w podeszłym wieku i osób niepełnosprawnych, działalność archiwów, leasing finansowy, wynajem i dzierżawa samochodów osobowych i furgonetek (dowód – wypis z rejestru, umowa spółki komandytowej z dnia 30.09.2011 roku).

Firma (...), w poprzedniej formie organizacyjnej – Kancelaria (...)Spółka z o.o. w O., zawarła umowę współpracy z (...)Deutschland. Przedmiotem umowy jest świadczenie usług przez wykonawcę, w zakresie czynności dotyczących pielęgnacji – opieki w domu i prac w gospodarstwie domowym, na skutek zlecenia dokonanego przez pośrednika. Zgodnie z tą umową wykonawca oddelegowuje pracownika, lub kilku na zmianę, w celu wykonania uzgodnionego świadczenia. Wykonawca może wykonywać usługi przez osoby trzecie. Oddelegowany pracownik wykonawcy ma za zadanie wypełniać obowiązki objęte każdorazowo zleceniem na świadczenie poszczególnych usług. Odwołujący zawarł także umowę z Firmą (...), (...)opiekunów osób starszych i pomocy domowych. Przedmiotem umowy jest współpraca dotycząca pośrednictwa w zatrudnieniu pomocy domowych oraz opiekunów osób starszych w Niemczech. Firmy te są pośrednikami. Odwołujący zawiera także umowy bezpośrednio z zainteresowanymi, bez udziału pośredników.

Dla realizacji powyższych umów Centrum zawierało umowy o świadczenie usług z konkretnymi osobami w Niemczech, tych usług oczekującymi. Zgodnie z powyższą umową usługodawca, czyli Centrum (...), oddelegowuje pracowników do wypełniania uzgodnionych usług, określonych co do rodzaju, treści, częstotliwości czasowej w załączniku do umowy.

Struktura sprzedaży Centrum (...), jeśli chodzi o sprzedaż krajową i zagraniczną, mieściła się, w 2012 roku i do marca 2013 roku, pomiędzy 28% - 40% sprzedaż krajowa i 72%-60% sprzedaż zagraniczna. Przychody Centrum Eproco w 2011 roku (IV kwartał) wynosiły 1 142 718,29 zł., w 2012 roku – 5 345 399,56 zł., w 2013 roku od stycznia do marca – 1 529 016,95 zł.

(dowód – umowa z (...), umowa z Firmą (...), przykładowa umowa o świadczenie usług – I tom dokumentów, dane dotyczące struktury sprzedaży – I tom dokumentów, dane o przychodach firmy, deklaracje podatkowe VAT).

Firma (...) zawierała umowy zlecenia z osobami zainteresowanymi w sprawie. W ramach tych umów zleceniobiorcy wjeżdżali do Niemiec, gdzie wykonywali pracę opiekuna seniora – pomocy domowej. Za wykonaną pracę

ustalone zostało wynagrodzenie, odpowiadające 400 euro brutto miesięcznie oraz zwrot wydatków związanych z wykonywaniem usług w Niemczech, w wysokości 17 euro za dzień, potem 15 lub 16 euro. Zleceniobiorcy realizowali umowy w różnych okresach. Wykonywali wyłącznie pracę opiekuna seniora – pomocy domowej w Niemczech. Nadzór nad pracą zleceniobiorców sprawuje Centrum i dotyczy on prawidłowego wykonania usługi. Zleceniobiorcy za wykonaną pracę otrzymują wynagrodzenie według listy płac. Nie sporządzają rachunków. Podatek dochodowy od osób fizycznych jest opłacany w Polsce, jeżeli pobyt zagranicą nie przekroczył 183 dni. W Polsce zleceniobiorcy, według Prezesa Zarządu J. P. (1), mieli kreować wizerunek firmy, zajmować się pozyskiwaniem personelu, prowadzić rekrutację, uczestniczyć w szkoleniach.

Co do osób objętych niniejszą sprawą faktycznie wykonywały te osoby jedynie pracę w Niemczech. W umowie zlecenia określono jako rodzaj wykonywanej pracy usługi pielęgnacyjno-opiekuńcze seniorów i prace pomocy domowej. W umowach określano dane osób, których dotyczyło wykonywanie usług w Niemczech. Zawarto także w tych umowach spis rodzaju czynności do wykonania w ramach tych usług. Co do żadnego z zainteresowanych w niniejszej sprawie nie określono w umowie zlecenia wykonywania usług rekrutacyjno-informacyjnych.

W ramach zawartych umów zlecenia zainteresowane w sprawie, przy wykonywaniu usług opiekuńczych, świadczonych w miejscu zamieszkania seniora w Niemczech, mieli zagwarantowany pokój do dyspozycji i użytkowania wraz z dostępem do łazienki i wc, wyżywienie zapewnione mu przez seniora oraz ubezpieczenie socjalne. Czasami zainteresowane dokupywały sobie niezbędne artykuły.

Zainteresowana B. M. wykonywała pracę związaną z opieką nad seniorem w Niemczech, w ramach zawartej zlecenia od dnia 28 grudnia 2012 roku do dnia 28 lutego 2013 roku. Z tytułu powyższej pracy, wykonywanej na podstawie umowy zlecenia, zainteresowana ta otrzymała:

a) w miesiącu styczniu 2013 roku za pracę od dnia 28 do dnia 31 grudnia 2012 roku kwotę 439,99 zł. – 203,46 zł. (51,61 euro) tytułem wynagrodzenia + 236,53 zł. (60 euro) tytułem diety; w tym miesiącu otrzymała również kwotę 378 zł. tytułem zwrotu za koszt biletu na dojazd do Niemiec;

b) w miesiącu lutym 2013 roku otrzymała z tytułu pracy od dnia 1 do dnia 31 stycznia 2013 roku kwotę 3 519,86 zł. – 1 627,68 zł. (400 euro) tytułem wynagrodzenia za pracę plus 1 892,18 zł. tytułem diety (456 euro, to jest 31 dni x 15 euro);

c) w miesiącu marcu otrzymała ona z tytułu pracy od dnia 1 do dnia 28 lutego 2013 roku kwotę 3 294,51 zł. – 1 607,08 zł. (400 euro) tytułem wynagrodzenia + diety 1 687,43 zł. (420 euro, to jest 28 dni x 15 euro);

(dowód – wyliczenia organu rentowego – k. 40-41 akt sądowych).

Zainteresowana M. N. wykonywała pracę związaną z opieką nad seniorem w Niemczech, w ramach zawartej umowy zlecenia, od dnia 4 czerwca 2012 roku do dnia 18 czerwca 2012 roku, od dnia 13 lipca do dnia 23 sierpnia 2012 roku, od dnia 19 października 2012 roku do dnia 21 grudnia 2012 roku. Z tytułu powyższej pracy M. N. otrzymała:

a) w miesiącu lipcu 2012 roku, w zamian za pracę od dnia 4 do dnia 18 czerwca 2012 roku, wynagrodzenie w kwocie 1 852,84 zł. – 842,20 zł. (200 euro) tytułem wynagrodzenia plus diety 1 010,64 zł. (240 euro, to jest 15 dni x 16 euro);

b) w miesiącu sierpniu 2012 roku, w zamian za pracę od dnia 13 do dnia 31 lipca 2012 roku, wynagrodzenie w kwocie 2 249,75 zł. – 1 004,35 zł. (245,16 euro) tytułem wynagrodzenia plus diety 1 245,40 (304 euro, to jest 19 dni x 16 euro);

c) w miesiącu wrześniu 2012 roku, w zamian za pracę od dnia 1 do dnia 23 sierpnia 2012 roku, wynagrodzenie w kwocie 2 788,33 zł. – 1 244,79 zł. (296,77 euro) tytułem wynagrodzenia plus diety 1 543,54 zł. (368 euro, to jest 23 dni x 16 euro);

d) w miesiącu listopadzie 2012 roku, w zamian za pracę od dnia 19 do dnia 31 października 2012 roku (13 dni), wynagrodzenie w kwocie 1 548,54 zł. – 691,31 zł. (167,74 euro) tytułem wynagrodzenia plus dieta 857,23 zł. (208 euro, to jest 13 dni x 16 euro); w tym miesiącu zwrócono M. N. kwotę 206,90 zł. za bilet (podróż do Niemiec);

e) w miesiącu grudniu 2012 roku, w zamian za pracę od dnia 1 do dnia 30 listopada 2012 roku, wynagrodzenie w wysokości 3 632,02 zł. – 1 650,92 zł. (400 euro) tytułem wynagrodzenia plus diety 1 981,10 zł. (480 euro, to jest 30 dni x 16 euro);

f) w miesiącu styczniu 2013 roku, w zamian za pracę od dnia 1 do dnia 21 grudnia 2012 roku (21 dni), kwotę 2 501,79 zł. – 1 116,87 zł. (270,97 euro) tytułem wynagrodzenia plus diety 1 384,92 zł. (336 euro, to jest 21 dni x 16euro);

(dowód – wyliczenie organu rentowego – k. 41-45 akt sądowych).

Zainteresowana D. K. wykonywała pracę związaną z opieką nad seniorem w Niemczech, od dnia 15 października 2012 roku do dnia 15 stycznia 2013 roku. Z tytułu powyższej pracy D. K. otrzymała:

a) w miesiącu listopadzie 2012 roku, w zamian za pracę od dnia 15 do dnia 31 października 2012 roku (17 dni), kwotę w wysokości 1 954,96 zł. – 904,03 zł. (219,35 euro) tytułem wynagrodzenia plus diety 1 050,93 zł. (255 euro, to jest 17 dni x 15 euro); w tym miesiącu otrzymała zwrot kwoty 314 zł. za bilet (przejazd do Niemiec);

b) w miesiącu grudniu 2012 roku, w zamian za pracę od dnia 1 do dnia 30 listopada 2012 roku (30 dni), kwotę w wysokości w wysokości 3 508,21 zł. – 1 650,92 zł. (400 euro) tytułem wynagrodzenia plus diety 1 857,29 zł. (450 euro, to jest 30 dni x 15 euro);

c) w miesiącu styczniu 2013 roku, w zamian za pracę od dnia 1 do dnia 31 grudnia 2012 roku (31 dni), kwotę w wysokości 3 565,35 zł. – 1 648,71 zł. (400 euro) tytułem wynagrodzenia plus diety 1 916,64 (465 euro, to jest 31 dni x 15 euro);

d) w miesiącu lutym 2013 roku, w zamian za pracę od dnia 1 do dnia 15 stycznia 2013 roku, wynagrodzenie brutto w kwocie 1 745,35 zł. – 807,35 zł. (195,35 euro) tytułem wynagrodzenia plus diety 938,25 zł. (225 euro, to jest 15 dni x 15 euro);

(dowód – wyliczenie organu rentowego – k. 45-47 akt sądowych).

Zainteresowana G. W. wykonywała pracę związaną z opieką nad seniorem w Niemczech od dnia 29 czerwca 2012 roku do dnia 13 sierpnia 2012 roku, od dnia 16 sierpnia 2012 roku do dnia 30 października 2012 roku i od dnia 27 grudnia 2012 roku do dnia 3 marca 2013 roku. Z tytułu powyższej pracy zainteresowana G. W. otrzymała:

a) w miesiącu lipcu 2012 roku, w zamian za pracę od dnia 29 do dnia 30 czerwca 2012 roku (2 dni), kwotę 240,66 zł. – 109,39 zł. (26,67 euro) tytułem wynagrodzenia plus dieta 131,27 (32 euro, to jest 2 dni x 16 euro);

b) w miesiącu sierpniu 2012 roku, w zamian za pracę od dnia 1 do dnia 31 lipca 2012 roku, kwotę 3 563,39 zł. – 1 590,80 zł. (400 euro) tytułem wynagrodzenia plus dieta 1 972,59 zł. (496 euro, to jest 31 dni x 16 euro);

c) w miesiącu wrześniu 2012 roku, w zamian za pracę od dnia 1 do dnia 13 sierpnia 2012 roku oraz od dnia 16 do 31 sierpnia 2012 roku, kwotę 3 396,95 zł. – 1 516,50 zł. (374,19 euro) tytułem wynagrodzenia plus dieta 1 880,40 zł. (464 euro, to jest 29 dni x 16 euro);

d) w miesiącu październiku 2012 roku, w zamian za pracę od dnia 1 do dnia 30 września 2012 roku, kwotę 3 533,90 zł. – 1 606,32 zł. (400 euro) tytułem wynagrodzenia plus dieta 1 927,58 zł. (480 euro, to jest 30 dni x 16 euro);

e) w miesiącu listopadzie 2012 roku, w zamian za pracę od dnia 1 do dnia 30 października 2012 roku, kwotę w wysokości 3 469,08 zł. – 1 548,70 zł. (387,10 euro) tytułem wynagrodzenia plus dieta 1 920,38 zł. (480 euro, to jest 30 dni x 16 euro);

f) w miesiącu styczniu 2013 roku, w zamian za pracę od dnia 27 do dnia 31 grudnia 2012 roku (5 dni), kwotę 595,66 zł. – 265,92 zł. (64,52 euro) tytułem wynagrodzenia plus dieta 329,74 zł. (80 euro, to jest 5 dni x 16 euro); w miesiącu tym otrzymała również kwotę 378 zł. tytułem zwrotu za koszt biletu do Niemiec;

g) w miesiącu lutym 2013 roku, w zamian za pracę od dnia 1 do dnia 31 stycznia 2013 roku, kwotę 3 736,32 zł. – 1 668 zł. (400 euro) tytułem wynagrodzenia plus diety 2 068,32 zł. (496 euro, to jest 31 dni x 16 euro);

h) w miesiącu marcu 2013 roku, w zamian za pracę od dnia 1 do dnia 28 lutego 2013 roku, wynagrodzenie w kwocie 3 507,41 zł. – 1 654,44 zł. (400 euro) tytułem wynagrodzenia plus diety 1 952,97 zł / 448 euro, to jest 28 dni x 16 euro);

(dowód – rozliczenie organu rentowego – k. 48-53 akt sądowych).

Zainteresowana J. K. wykonywała pracę związaną z opieką nad seniorem na podstawie umowy zlecenia w Niemczech, od dnia 2 stycznia 2013 roku do dnia 22 lutego 2013 roku. Z tytułu powyższej pracy K. J. otrzymała:

a) w miesiącu lutym 2013 roku, w zamian za pracę od dnia 2 stycznia do dnia 31 stycznia 2013 roku, kwotę 3 615,79 zł. – 1 614,19 zł. (387,10 euro) tytułem wynagrodzenia plus dieta 2 001,60 zł. (480 euro, to jest 30 dni x 16 euro); w tym miesiącu zainteresowana K. J. otrzymała kwotę 314 zł. tytułem zwrotu za bilet do Niemiec;

b) w miesiącu marcu 2013 roku, w zamian za pracę od dnia 1 do dnia 22 lutego 2013 roku (22 dni), kwotę 2 664,83 zł. – 1 299,92 zł. (314,29 euro) tytułem wynagrodzenia plus diety 1 364,91 zł. (330 euro, to jest 22 dni x 15 euro);

(dowód – rozliczenie organu rentowego – k. 53-55 akt sądowych).

Zainteresowana A. B. wykonywała pracę związaną z opieką nad seniorem w Niemczech, na podstawie zawartej umowy zlecenia, od dnia 19 lutego 2013 roku do dnia 28 lutego 2013 roku (10 dni). Z tytułu powyższej pracy A. B. otrzymała:

a) w miesiącu marcu 2013 roku, w zamian za pracę od dnia 19 do dnia 28 lutego 2013 roku (10 dni), kwotę 1 202,62 zł. – 664,73 zł. (160,71 euro) tytułem wynagrodzenia plus diety 537,89 zł. (130 euro, to jest 10 dni x 13 euro); ponadto otrzymała ona kwotę 378 zł. tytułem zwrotu biletów za dojazd do Niemiec;

(dowód – rozliczenie organu rentowego – k. 55-56 akt sądowych).

Zainteresowana N. N. wykonywała pracę związaną z opieką nad seniorem, na podstawie umowy zlecenia, w Niemczech od dnia 3 sierpnia do dnia 18 sierpnia 2012 roku (16 dni) i z tego tytułu otrzymała wynagrodzenie w wrześniu 2013 roku w wysokości 1 809,34 zł. – 836,69 zł. (206,45 euro) tytułem wynagrodzenia plus diety 972,65 zł. (240 euro, to jest 16 dni x 15 euro). Ponadto otrzymała ona zwrot kosztów biletu do Niemiec w wysokości 378 zł. (dowód – rozliczenie organu rentowego – k. 56 akt sądowych).

Zainteresowana M. A. wykonywała pracę związaną z opieką nad seniorem, na podstawie umowy zlecenia, od dnia 12 grudnia 2012 roku do dnia 28 lutego 2013 roku. Z tego tytułu otrzymała ona:

a) w miesiącu styczniu 2013 roku, w zamian za pracę od dnia 12 do dnia 31 grudnia 2012 roku (20 dni), kwotę 2 300,23 zł. – 1 063,69 zł. (258,06 euro) tytułem wynagrodzenia plus dieta w kwocie 1 236,54 zł. (300 euro, to jest 20 dni x 15 euro); w tym miesiącu otrzymała również kwotę 296 zł. tytułem zwrotu kosztów biletu za dojazd do Niemiec;

b) w miesiącu lutym 2013 roku, w zamian za pracę od dnia 1 do dnia 31 stycznia 2001 roku (31 dni), kwotę 3 607,05 zł. – 1 668,00 zł. (400 euro) tytułem wynagrodzenia plus diety 1 939,05 zł. (465 euro, to jest 31 dni x 15 euro);

c) w miesiącu marcu 2013 roku, w zamian za pracę od dnia 1 do dnia 28 lutego 2013 roku, kwotę 3 391,60 zł. – 1 654,44 zł. (400 euro) tytułem wynagrodzenia plus diety 1 737,16 zł. (420 euro, to jest 28 dni x 15 euro);

(dowód – rozliczenie organu rentowego – k. 56-58 akt sądowych).

Zainteresowana G. S. wykonywała pracę związaną z opieką nad seniorem, na podstawie umowy zlecenia, w Niemczech, od dnia 6 sierpnia 2012 roku do dnia 21 sierpnia 2012 roku (16 dni) i z tego tytułu otrzymała kwotę 2 006,82 zł. – 865,94 zł. (206,45 euro) tytułem wynagrodzenia plus diety 1 140,88 zł. (272 euro, to jest 16 dni x 17 euro). Ponadto otrzymała ona kwotę 368 zł. tytułem zwrotu kosztów biletu na dojazd do Niemiec (dowód – rozliczenie organu rentowego – k. 39 akt sądowych).

W wniosku z dnia 26 marca 2012 roku (...) Spółka z o.o. Spółka Komandytowa wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w G., o interpretację przepisów. Wniosek ten był uzupełniany 24 kwietnia 2012 roku i 4 czerwca 2012 roku. We wniosku wskazano, iż spółka prowadzi działalność gospodarczą, między innymi świadczy usługi opieki nad osobami starszymi i niepełnosprawnymi, przy czym spółka prowadzi swoją działalność w Polsce i delegując opiekunów do pracy na terenie Unii Europejskiej (głównie do Niemiec). Z uwagi na powyższe spółka zawiera z opiekunami umowy zlecenia, w których przewidziana jest możliwość odbywania podróży służbowej w celu wykonywania obowiązków zleceniobiorcy, w ramach przedmiotu umowy zlecenia.

Na podstawie zawartej umowy zlecenia Spółka (...) wypłaca zleceniobiorcom wynagrodzenie w wysokości 1 600 zł. za każdy miesiąc wykonywania usług opiekuńczych, a dodatkowo, dokonując zwrotu wydatków związanych z wykonywaniem usług poza granicami kraju, w formie diety za każdy dzień świadczenia usług w Niemczech, w wysokości 16 euro za dzień, a także dokonując zwrotu zleceniobiorcom wydatków na zakup biletów na dojazd do miejsca świadczenia usługi na terenie Niemiec, ale wyłącznie jeden raz na trzy miesiące, w wysokości 600 zł., na podstawie biletu przedstawionego przez zleceniobiorcę.

W związku z takim stanem faktycznym przedsiębiorca zadał pytanie czy prawidłowo są obliczane składki na ubezpieczenie społeczne od wynagrodzenia 1 600 zł., nie wliczając do podstawy wymiaru zwrotu wydatków związanych z wykonywaniem usług poza granicami kraju, w formie diety za każdy dzień świadczenia usług w Niemczech oraz kosztów dojazdu do miejsca świadczenia pracy. We własnym stanowisku odwołujący stwierdził, iż według niego nie ma do opisanej sytuacji zastosowania § 2 ust. 1 punkt 16 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 1998 roku, w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, a § 2 ust. 1 punkt 15 cytowanego wyżej rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1998 roku.

Powyższe stanowisko odwołującej spółki Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w G., uznał decyzją nr (...) z dnia 13 czerwca 2012 roku za prawidłowe (dowód – decyzja Nr (...) Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w G., z dnia 13 czerwca 2012 roku, k. 1246-1252, tom II akt ZUS, wniosek odwołującej spółki o interpretację na podstawie art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej wraz z uzupełnionymi brakami, k. 1238-1244, tom IV akt ZUS).

W dniu 5 września 2012 roku Spółka (...) wystąpiła ponownie do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w G. o interpretację przepisów, na podstawie art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Opisano sytuację faktyczną, wskazując, iż dla realizacji działalności gospodarczej zawierane są umowy zlecenia, w ramach których przewidziana jest możliwość podróży służbowych w celu wykonywania obowiązków zleceniobiorcy w ramach przedmiotu umowy zlecenia. Wskazano, iż zleceniobiorcom wypłacane są wynagrodzenia miesięczne oraz zwrot wydatków w formie diety za każdy dzień świadczenia pracy zagranicą oraz zwrot kosztów biletu na dojazd do miejsca świadczenia pracy. W oparciu o powyższy stan faktyczny zadano pytanie, czy prawidłowo jest ustalana podstawa wymiaru składek od wynagrodzenia, bez uwzględnienia wydatków poniesionych na zakup biletu na dojazd do miejsca wykonywania pracy.

Decyzją z dnia 24 września 2012 roku, Nr 296, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w G., powyższe stanowisko uznał za prawidłowe (dowód – decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w G. z dnia 24 września 2012 roku, wniosek odwołującej spółki o wydanie interpretacji – k. 1228-1334, tom IV akt ZUS).

W dniu 8 stycznia 2013 roku odwołująca spółka ponownie wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w G., o interpretację przepisów, przy czym wniosek ten był prawie identyczny jak z dnia 26 marca 2012 roku. We wniosku tym odwołująca spółka wskazała, iż realizując działalność gospodarczą, zawiera umowy zlecenia, które są podstawą

wykonywania pracy przez zleceniobiorców, a zleceniobiorcy wykonują pracę także poza granicami kraju, otrzymując wynagrodzenie zasadnicze 1 600 zł. i zwrot wydatków związanych z wykonywaniem usług zagranicą w formie diet za każdy dzień świadczenia usług w Niemczech, w wysokości 16 euro, oraz ryczałt za nocleg w oparciu o § 2 ust. 1 punkt 15 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.1998 roku, w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe. W związku z takim stanem faktycznym przedsiębiorca zadał pytanie, czy prawidłowo są obliczane składki na ubezpieczenie społeczne, od wynagrodzenia 1 600 zł., nie wliczając do podstawy wymiaru zwrotu wydatków związanych z wykonywaniem usług poza granicami kraju, w formie diety za każdy dzień świadczenia usług w Niemczech oraz ryczałtu za nocleg. We własnym stanowisku odwołujący stwierdził, iż według niego nie ma do opisanej sytuacji zastosowania § 2 ust. 1 punkt 16 cytowanego rozporządzenia.

W dniu 5 lutego 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał decyzję Nr (...), w której stwierdził, iż stanowisko przedsiębiorcy, w zakresie interpretacji, jest prawidłowe (dowód – decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w G., z dnia 5 lutego 2012 roku, wniosek o interpretację odwołującej spółki z dnia 8 stycznia 2013 roku – k. 1219-1226, tom IV akt ZUS).

W dniu 10 stycznia 2013 roku odwołująca Spółka (...) wystąpiła do Ministra Finansów o interpretację prawa podatkowego, podając, iż prowadzi swoją działalność w Polsce i zawiera z pracownikami umowy zlecenia, w ramach których przewidziana jest możliwość podróży w celu wykonywania obowiązków zleceniobiorcy na terenie Unii Europejskiej (głównie do Niemiec), spółka wypłaca zleceniobiorcom wynagrodzenie w wysokości 1 600 zł. za każdy miesiąc wykonywania usług, a także wypłaca zwrot wydatków związanych z wykonywaniem usług poza granicami kraju w formie diet za każdy dzień, w wysokości 16 euro, oraz ryczałt za nocleg, przy czym od diet oraz ryczałtu nie dokonuje potrąceń zaliczek na podatek dochodowy i zadał pytanie, czy to jest prawidłowe.

Minister Finansów także działania spółki uznał za prawidłowe (dowód – interpretacja Ministra Finansów z dnia 10 kwietnia 2013 roku – k. 1213-1218, tom IV akt ZUS).

W dniu 27 grudnia 2013 roku odwołująca Spółka (...) ponownie wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w G., o interpretację stanu faktycznego podanego we wcześniejszych wnioskach do tego organu, z zapytaniem, jaki charakter mają podróże odbywane przez zleceniobiorców odwołującej spółki, czy mają charakter podróży służbowej czy oddelegowania, ale organ rentowy odmówił wydania interpretacji (dowód – decyzja Nr (...) Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w G. – k. 126-129 akt sądowych).

Organ rentowy prowadził u odwołującego w okresie od dnia 24 kwietnia 2013 roku do dnia 28 maja 2013 roku kontrolę prawidłowości naliczania składek na ubezpieczenie społeczne i innych składek, do których pobierania upoważniony jest organ rentowy. Kontrolą objęto okres od dnia 1 października 2011 roku do dnia 31 marca 2013 roku. W wyniku kontroli stwierdzono nieprawidłowe wyliczenie podstawy wymiaru składek co do zleceniobiorców: B. M., M. N., D. K., G. W., K. J., A. B., N. N., M. A., G. S.. Według organu rentowego zleceniobiorcom nieprawidłowo wyłączono z podstawy wymiaru składek należności nazywane dietami i ustalono tę podstawę w myśl § 2 ust. 1 punkt 15 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18.12.1998 roku, w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i rentowe, zamiast w oparciu o § 2 ust. 1 punkt 16 cytowanego rozporządzenia.

Do powyższego protokołu zastrzeżenia złożyło (...) Spółka z o.o. Spółka Komandytowa, kwestionując, w zakresie będącym w zainteresowaniu w niniejszej sprawie, iż organ rentowy błędnie przyjął, iż do sytuacji zleceniobiorców, wykonujących pracę opiekuna seniorów – pomocy domowej w Niemczech, nie ma zastosowania § 2 ust. 1 punkt 15 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18.12.1998 roku, w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i rentowe oraz pominięcie przez organ własnego stanowiska, wyrażonego na skutek wniosków o interpretację przepisów składanych przez odwołującego. Zastrzeżenia zostały przez organ rentowy rozpatrzone negatywnie (dowód – protokół kontroli z dnia 28 maja 2013 roku, zastrzeżenia do protokołu kontroli).

Metoda wyliczania podstawy wymiaru składek dla poszczególnych osób, w poszczególnych miesiącach, była następująca. Ustalane było wynagrodzenie zleceniobiorcy, wynikające z umowy (miesięczne lub proporcjonalne za część miesiąca). Następnie do tego wynagrodzenia dodano koszty dojazdu, przysługujące zleceniobiorcy raz na trzy miesiące, doliczono je do miesiąca, którego dotyczył wyjazd do Niemiec. Następnie do kwoty wynagrodzenia dodawano należności określane jako diety – ilość dni pomnożona przez stawkę diety wynikającą z umowy. Od tak ustalonej kwoty przychodów odejmowano kwotę stanowiącą iloczyn liczby dni pracy w Niemczech przez stawkę diety w Niemczech przy oddelegowaniu – 42 euro. Otrzymane wielkości (często ujemne) podnoszono do najniższej możliwej podstawy wymiaru składek: przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce, ustalonego w proporcji do liczby przepracowanych dni w miesiącu. Od tak ustalonej podstawy wymiaru składki za poszczególne miesiące obliczono należne składki. Ustalane przez organ rentowy różnice stanowią między należnymi, według organu, składkami a składkami ustalonymi przez odwołującego. Przy dokonaniu obliczeń, bez uwzględnienia jako przychodu kosztów biletu, różnice w należnych składkach nie ulegną zmianie na niekorzyść odwołującego, wobec stosowania mechanizmu podnoszenia podstawy wymiaru składki w miesiącu do kwot przeciętnego wynagrodzenia (3 526,00 zł. w 2012 roku i 3 713,00 zł. w 2013 roku). Co do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne, jest ona pomniejszona o kwotę składek finansowanych przez ubezpieczonego, 9,76% ubezpieczenie emerytalne, 1,50% ubezpieczenie rentowe, 2,45% ubezpieczenie wypadkowe.

Sąd zważył co następuje

Zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku, o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 roku, 1442 j.t. ze zmianami) podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, wymienionych w art. 6 ust. 1 punkt 1-3 i punkt 18a, stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 punkt 9 i 10, z zastrzeżeniem ust. 1a i 2, ust. 4 punkt 5 i ust. 12.

Natomiast w myśl ustępu 3 wyżej cytowanego artykułu, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe zleceniobiorców ustala się zgodnie z ust. 1, jeżeli w umowie agencyjnej lub umowie zlecenia albo w innej umowie o świadczenie usług, do której, zgodnie z Kodeksem cywilnym, stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, określono odpłatność za jej wykonywanie kwotowo, w kwotowej stawce godzinowej lub akordowej albo prowizyjnie.

Natomiast w myśl art. 4 punkt 10 cytowanej wyżej ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przez przychód rozumie się przychody w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu: zatrudnienia w ramach stosunku pracy, pracy nakładczej, służby, wykonywania mandatu posła lub senatora, wykonywania pracy w czasie odbywania kary pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania, pobierania zasiłku dla bezrobotnych, świadczenia integracyjnego i stypendium wypłacanych bezrobotnym oraz stypendium sportowego, a także z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności oraz umowy agencyjnej lub umowy zlecenia, jak również z tytułu współpracy przy tej działalności lub współpracy przy wykonywaniu umowy.

Natomiast w myśl art. 20 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe stanowi podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe.

Zgodnie z art. 66 ust. 1 punkt 11 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 roku, Nr 164 poz. 1027 j. t. ze zmianami) obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu podlegają osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego, dotyczące zlecenia lub osobami z nimi współpracującymi.

Natomiast zgodnie z art. 81 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku, do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia zdrowotne osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 punkt 11 a, d-i, i pkt. 3 i 11 stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe tych osób, z zastrzeżeniem ust. 5, 6 i 10.

Zgodnie z art. 21 cytowanej wyżej ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady ustalania podstawy wymiaru składek, z uwzględnieniem ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 oraz wyłączenia z podstawy wymiaru składek niektórych rodzajów przychodów.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, roczna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe osób, o których mowa w art. 6 i 7 w danym roku kalendarzowym, nie może być wyższa od kwoty odpowiadającej trzydziestokrotności prognozowanego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej, za dany rok kalendarzowy, określony w ustawie budżetowej, ustawie o prowizorium budżetowym lub ich projektach, jeżeli odpowiednie ustawy nie zostały uchwalone. Zgodnie z Obwieszczeniem Ministra Pracy i Polityk Społecznej z dnia 16 grudnia 2011 roku, w sprawie kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe w roku 2012 roku oraz przyjętej do jej ustalenia kwoty przeciętnie prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia. (M. P. 2011 Nr 115 poz. 1160), kwota ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe wynosi w 2012 roku 105 780 zł., a przyjęta do jej ustalenia kwota przeciętnego wynagrodzenia wynosi 3 526 zł.

Natomiast zgodnie z Obwieszczeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 grudnia 2012 roku, w sprawie kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe w roku 2013 roku oraz przyjętej dla jej ustalenia kwoty przeciętnie prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia (M. P. 2012 roku poz. 1018), kwota ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i rentowe w 2013 roku wynosi 111 390 zł., a przyjęta do jej ustalenia kwota przeciętnego wynagrodzenia wynosi 3 713 zł.

W myśl § 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1996 roku, w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. z 1998 roku Nr 161 poz. 1106 ze zmianami) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe stanowi przychód, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, osiągniany przez pracowników u pracodawcy z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy, z zastrzeżeniem art. 18 ust. 2 cytowanej ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Zgodnie z § 2 ust. 1 punkt 15 cytowanego wyżej rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1998 roku, podstawę wymiaru składek nie stanowią diety i inne należności z tytułu podróży służbowej pracownika – do wysokości określonej w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi, zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej, z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju oraz poza granicami kraju, z zastrzeżeniem punktu 17.

Natomiast w myśl § 2 ust. 1 punkt 16 cytowanego wyżej rozporządzenia, podstawy wymiaru składek nie stanowi część wynagrodzenia pracowników zatrudnionych za granicą u polskich pracodawców, z wyłączeniem osób wymienionych w art. 18 ust. 12 ustawy – w wysokości równowartości diety, przysługującej z tytułu podróży służbowych poza granicami kraju, za każdy dzień pobytu, określonej w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi, zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju, z tym zastrzeżeniem, że tak ustalony miesięczny przychód tych osób, stanowiący podstawę wymiaru składek, nie może być niższy od kwoty przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy.

§ 26 cytowanego rozporządzenia stanowi natomiast, iż podstawy wymiaru składek nie stanowią korzyści materialne, wynikające z układów zbiorowych pracy, regulaminów wynagradzania lub przepisów o wynagradzaniu, a polegające na uprawnieniu do zakupu po cenach niższych niż detaliczne niektórych artykułów, przedmiotów lub usług oraz korzystanie z bezpłatnych lub częściowo odpłatnych przejazdów środkami lokomocji.

Natomiast zgodnie z § 4 cytowanego wyżej rozporządzenia, stanowiące podstawę wymiaru składek przychody pracownika, osiągnane w walutach obcych, przelicza się na złote w sposób przyjęty w przepisach o podatku

dochodowym od osób fizycznych, a w myśl § 5 ust. 2 tego rozporządzenia, przepisy § 2- 4 stosuje się odpowiednio przy ustalaniu podstawy wymiaru składek członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz osób wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym, stosuje się przepisy dotyczące zlecenia.

Zgodnie z art. 10 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 roku, poz. 672 j. t. ze zmianami) przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie. Wniosek o wydanie interpretacji może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych. Przedsiębiorca we wniosku o wydanie interpretacji jest obowiązany przedstawić stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe oraz własne stanowisko w sprawie.

Natomiast w myśl art. 10a ust. 2 cytowanej ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku, interpretacja nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, jednakże przedsiębiorca nie może być obciążony jakimikolwiek daninami publicznymi, sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji.

W myśl art. 10 ust. 1 punkt 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 roku, poz. 361 j. t. ze zmianami), źródłami przychodów jest działalność wykonywana osobiście, przy czym, zgodnie z art. 13 punkt 8 tejże ustawy, za przychody z działalności wykonywanej osobiście uważa się przychody z tytułu wykonywania tych usług na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło, uzyskiwane wyłącznie od osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą, osoby prawnej i jej jednostki organizacyjnej oraz jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej.

Art. 12 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku, stanowi natomiast, iż za przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy, uważa się wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężną świadczeń w naturze, bądź ich ekwiwalent, bez względu na źródło finansowe tych wypłat i świadczeń, a w szczególności wynagrodzenie zasadnicze, wynagrodzenie za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty za niewykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty należności, niezależnie od tego, czy ich wysokość została z góry ustalona, a ponadto świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak i również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych.

Natomiast art. 21 ust. 1 punkt 16 cytowanej wyżej ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, stanowi, iż wolne od podatku dochodowego są diety i inne należności za czas:

- a) podróży służbowej pracownika;
- b) podróży osoby niebędącej pracownikiem, do wysokości określonej w odrębnych ustawach lub przepisach wydanych przez ministra właściwego do spraw pracy, w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce budżetowej, z tytułu podróży służbowej na terenie kraju oraz poza granicami kraju.

Zgodnie z art. 77⁵ § 1 k.p. pracownikowi wykonującemu na polecenie pracodawcy zadanie służbowe poza miejscowością, w której znajduje się siedziba pracodawcy, lub poza stałym miejscem pracy, przysługują należności na pokrycie kosztów związanych z podróżą służbową.

Natomiast § 2 art. 77⁵ k.p. stanowi, iż Minister, właściwy do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz warunki ustalania należności przysługujących pracownikowi, zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej, z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju lub poza granicami kraju. Rozporządzenie powinno w szczególności określać wysokość diet, z uwzględnieniem czasu trwania podróży, a w przypadku podróży

poza granicami kraju – walutę, w jakiej będzie ustalana dieta i limit na nocleg w poszczególnych państwach, a także warunki zwrotu kosztów przejazdów, noclegów i innych wydatków.

W myśl załącznika do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 roku, w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi, zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej, z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju (Dz. U. z 2002 roku, Nr 236 poz. 1991) dieta za podróż do Niemiec, do dnia 28 lutego 2013 roku, wynosiła 42 euro.

Zgodnie z wikipedią podróż służbowa polega na wykonywaniu polecenia pracodawcy zadania służbowego poza miejscowością, w której znajduje się stałe miejsce pracy pracownika.

W doktrynie oraz orzecznictwie podnosi się, iż podróż służbowa ma charakter incydentalny w zakresie obowiązków pracowniczych.

W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 2009 roku (II PK 138/09 M. P. Pr. 2010/6/312 -313) podniesiono, iż typowa podróż służbowa charakteryzuje się tym, iż w kompleksie obowiązków pracownika stanowi zjawisko nietypowe, okazjonalne. Natomiast w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2009 roku (II PK 230/08, Lex nr 503201) podniesiono, iż nie jest podróżą służbową wykonywanie zadań w różnych miejscowościach, gdy przedmiotem zobowiązania pracownika jest stałe wykonywanie pracy (zadań) w tych miejscowościach. W innym wyroku Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2001 roku (I PKN 424/00, OSNP 2003/4/172 Prawo Pracy 2001/10/31) podkreślono, iż podróżą służbową poza granicami kraju jest wykonywanie zadania, określonego przez pracodawcę, poza miejscowością, w której znajduje się stałe miejsce pracy pracownika. Również Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 29 maja 2013 roku (III AUa 1515/12, Lex nr 1327593) podkreślił, iż tylko wtedy mamy do czynienia z podróżą służbową, gdy pracodawca zleci pracownikowi wykonywanie pracy poza miejscem stałego wykonywania pracy. Natomiast w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12 września 2012 roku (II UK 45/12, Lex nr 1228447) podkreślono, iż odliczenie od podstawy wymiaru składek diet i innych należności z tytułu podróży służbowych, o których mowa w § 2 punkt 15 rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1998 roku, w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. Nr 161, poz. 1106 ze zmianami), dotyczą wyłącznie należności uzyskiwanych z tych właśnie tytułów przez pracowników faktycznie przebywających w podróży służbowej. Świadczenie pracodawcy, choćby nazwane dietą z tytułu podróży służbowej, wypłacone pracownikowi nieodbywającemu takiej podróży (jak w niniejszej sprawie zainteresowanym zatrudnionym za granicą), nie jest tą należnością, o której mowa w § 2 punkt 15 rozporządzenia, tylko przychodem stanowiącym podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia w rozumieniu art. 18 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Podobnie rzecz się ma z tzw. podatkiem za rozłąkę.

W kolejnym wyroku Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2012 roku (III UK 54/11, Lex nr 1157573) podkreślono, iż „czym innym jest wykonywanie pracy za wynagrodzeniem i czym innym podróż służbowa, gdyż diety i inne świadczenia, przysługujące z tytułu tej podróży, nie stanowią wynagrodzenia za pracę lecz inne świadczenia związane z pracą. Instytucja podróży służbowej nie może być więc dowolnie aplikowana, a tym bardziej instrumentalnie, dla ukrywania wynagrodzenia za pracę, czasu pracy, czy dla zmniejszenia obciążeń podatkowych i składowych”.

W myśl uchwały Sądu Najwyższego z dnia 10 września 2009 roku (I UZP 5/09) podstawą wymiaru składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe pracowników jest faktycznie wypłacane im w danym miesiącu wynagrodzenie, pomniejszone o te należności (kwoty), które nie stanowią podstawy wymiaru składek w myśl przepisów cytowanego wyżej rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1998 roku w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe.

W kolejnych orzeczeniach z dnia 2 października 2013 roku (II UK 78/13, Lex nr 1388597) oraz w wyroku z dnia 10 października 2013 roku (II UK 104/13, Lex nr 13880937) podkreślono, iż kwota przeciętnego wynagrodzenia, o której mowa w § 2 ust. 1 punkt 16 in fine rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1998 roku w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. Nr 161, poz. 1106 ze zmianami), nie jest progiem, od którego podstawa wymiaru składek nie może być niższa, jeżeli rzeczywisty przychód

pracownika jest od tej kwoty niższy, jest progiem mającym zastosowanie, gdy faktycznie wypłacone wynagrodzenie jest wyższe niż przeciętne, a zastosowanie odliczeń, przewidzianych przepisem, spowodowałyby obniżenie podstawy wymiaru składek poniżej tego progu. W uzasadnieniu cytowanego wyżej wyroku Sądu Najwyższego z dnia 2 października 2013 roku podkreślono, iż „przepis art. 21 ustawy systemowej upoważnił ministra do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek, z uwzględnieniem ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 (ograniczenie wysokości rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe), oraz wyłączenia z podstawy wymiaru składek niektórych rodzajów przychodów. Formalnie rzecz biorąc, § 2 ust. 1 rozporządzenia jest wykonaniem tej części przepisu upoważniającego, który upoważnia do wyłączenia z podstawy wymiaru składek ‘niektórych rodzajów przychodów’, a zatem zawiera tu upoważnienie do doprecyzowania regulacji ustawowej na płaszczyźnie przedmiotowej, przez obniżenie podstawy wymiaru składek o niektóre rodzaje przychodów ze stosunku pracy. Inaczej rzecz ujmując, minister został upoważniony do modyfikacji, w drodze rozporządzenia, podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne tylko w jednym kierunku, tj. przez jej obniżenie o niektóre uzyskiwane przez pracownika należności. Nie ma więc żadnych możliwości stwierdzenia, że zastosowanie § 2 ust. 1 rozporządzenia mogłoby prowadzić do takiej modyfikacji podstawy wymiaru składek, że byłaby ona wyższa niż przewidziana ustawą systemową. Skoro zatem § 2 ust. 1 punkt 16 in principio rozporządzenia wynika, że podstawy wymiaru składek nie stanowi przychód stanowiący część wynagrodzenia pracowników zatrudnionych za granicą u polskich pracodawców, odpowiadający równowartości diety przysługującej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju, za każdy dzień pobytu, to znaczy, że o taką kwotę podlega obniżeniu podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne. Zastrzeżenie, zawarte w § 2 ust. 1 punkt 16 in fine rozporządzenia, że tak ustalony miesięczny dochód tych osób nie może być niższy od kwoty przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy systemowej, oznacza zatem, że jeżeli faktycznie wypłacone pracownikowi w danym miesiącu kalendarzowym wynagrodzenie jest wyższe niż przeciętne, to zastosowanie wyłącznie przewidzianego w części wstępnej § 2 ust. 1 punkt 16 rozporządzenia nie może doprowadzić do obniżenia podstawy wymiaru składek do kwoty niższej niż przeciętne wynagrodzenie. W takiej sytuacji ulga w opłacaniu składek na ubezpieczenia społeczne będzie zatem niższa niż wynikająca z działania mechanizmu, przewidzianego w § 2 ust. 1 punkt 16 in principio rozporządzenia, ale nadal podstawa wymiaru składek będzie obniżona w stosunku do przewidzianej ustawą systemową. Jak trafnie podnosi skarżący, kwota przeciętnego wynagrodzenia, o której mowa w § 2 ust. 1 punkt 16 in fine rozporządzenia, nie jest więc progiem, od jakiego podstawa wymiaru składek nie może być niższa, jeżeli rzeczywisty przychód pracownika jest od tej kwoty niższy. Jest progiem mającym zastosowanie, gdy faktycznie wypłacone wynagrodzenie jest wyższe niż przeciętne, a zastosowanie odliczeń, przewidzianych przepisem, spowodowałyby obniżenie podstawy wymiaru składek poniżej tego progu. Stanowisko Sądu Apelacyjnego, że nawet ‘jeżeli z uwagi na wysokość wynagrodzenia pracownika podstawa wymiaru składki miałaby zostać w danym miesiącu podniesiona do przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, to i tak przepis § 2 ust. 1 punkt 16 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, podlega stosowaniu’, jest więc oczywiście nietrafne, bo prowadząc do podwyższenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w stosunku do przewidzianej ustawą systemową, wychodzi nie tylko poza upoważnienia ustawowe (do określenia wyłączenia z podstawy wymiaru składek niektórych rodzajów przychodów), ale i poza treść § 2 ust. 1 rozporządzenia, który zawiera wyliczenie składników niestanowiących podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, czyli obniżających tę podstawę, nie zaś prowadzących do ustalenia tej podstawy w wymiarze wyższym niż przychód rzeczywiście uzyskany przez pracownika”.

Sąd Okręgowy podziela w całości to stanowisko.

W orzecnictwie podnosi się również, iż ekwiwalenty pieniężne z tytułu ponoszenia kosztów przejazdu do pracy środkami lokomocji, wypłacone pracownikowi przez pracodawcę, podlegają wyłączeniu z podstawy wymiaru składek.

W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 3 kwietnia 2008 roku (II UK 172/07, Lex nr 465965) podniesiono, iż każde przysporzenie majątkowe, w tym także ekwiwalenty pieniężne z tytułu ponoszonych kosztów przejazdów do pracy środkami lokomocji, wypłacane pracownikom przez pracodawcę na podstawie aktów lub przepisów prawa pracy, podlegają wyłączeniu z podstawy wymiaru składek (§ 2 ust. 1 pkt. 26 rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1998 roku w

sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe). Podobny pogląd zawarł Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 27 września 2012 roku (III AUa 445/12, Lex nr 1223405) podnosząc, iż „wszelkie korzyści materialne, uzyskiwane przez pracowników na zasadach wynikających z układów zbiorowych pracy, regulaminów wynagradzania lub przepisów o wynagradzaniu z tytułu korzystania z odpłatnych lub częściowo odpłatnych przejazdów środkami lokomocji, nie wchodzi do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe. Oznacza to, że każde przysporzenie majątkowe, w tym także ekwiwalenty pieniężne z tytułu ponoszonych kosztów przejazdów do pracy środkami lokomocji, wypłacane pracownikom przez pracodawcę na podstawie aktów lub przepisów prawa pracy, podlegają wyłączeniu z podstawy wymiaru składek (§ 2 ust. 1 pkt. 26 rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1998 roku w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe)”.

W orzecznictwie podkreśla się, iż nie ma wątpliwości co do konstytucyjności cytowanego wyżej art. 21 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jak i również co do cytowanego również wyżej § 2 ust. 1 punkt 16 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad ustalania składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe (por. wyrok Sadu Najwyższego z dnia 29 września 2009 roku, I UK 122/09, OSNP 2011/9-10/136, Lex nr 794878; wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 10 października 2012 roku, III AUa 1774/11, Portal Orzeczeń Sądów Powszechnych; wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, III AUa 1412/11, Portal Orzeczeń Sądów Powszechnych).

Odnosnie cytowanego wyżej art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, to Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2011 roku (III UK 117/10, Lex nr 1220449) podniósł, iż „zakresy i przedmiot sprawy o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa konstytuuje treść wniosku wszczynającego postępowanie, a rolą organu prowadzącego to postępowanie jest ocena stanowiska strony w spornej kwestii, nie zaś przedstawianie poglądów i wykładni przepisów odnoszących się do różnych sytuacji faktycznych. Istotą tego postępowania jest uzyskanie przez stronę wyjaśnienia treści przepisów prawa i ich zastosowania w odniesieniu do indywidualnej sytuacji wskazanej we wniosku. Organ wydający decyzję nie może więc ingerować w stan faktyczny opisany we wniosku, podważać go, uzupełniać czy zmieniać w oparciu o inne źródła lub wiedzę znaną mu z urzędu”.

Takie stanowisko Sądu Najwyższego w całości podzielił Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 26 września 2012 roku (III AUa 501/12, Lex nr 1220449), podnosząc, iż „sąd, rozpoznający odwołanie od decyzji organu rentowego, wydanej w trybie art. 10 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, nie dokonuje żadnych ustaleń faktycznych, a jedynie kontroluje, czy dokonana interpretacja przepisów, w odniesieniu do wskazanego we wniosku stanu faktycznego, jest prawidłowa”.

Identyczny pogląd jest zawarty w kolejnym wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 3 września 2013 roku (III AUa 193/13, Lex nr 1363237), gdzie podkreślono, iż z treści art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej wynika, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych, wydając pisemną interpretację przepisów prawa w tym trybie, dokonuje wyłącznie interpretacji przepisów (z ograniczeniem do tych, z których wynika obowiązek świadczenia składek na ubezpieczenia społeczne), nigdy zaś w ramach tego postępowania nie rozstrzyga konkretnej sprawy administracyjnej, w szczególności sprawy spornej. Nie sprawuje bowiem w tym trybie funkcji kontrolnej i nie ma kompetencji aby wskazywać właściwą drogę postępowania, lecz przedstawia swój pogląd dotyczący rozumienia przepisów prawa i sposobu ich zastosowania w odniesieniu do konkretnej sprawy, w oparciu o przedstawiony stan faktyczny, bez możliwości prowadzenia postępowania wyjaśniającego czy dowodowego.

Również w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie z dnia 9 lipca 2009 roku (II SAB/Go 8/09, Lex nr 523446) podkreślono, iż „organ, w postępowaniu w sprawie urzędowej interpretacji, nie prowadzi żadnego postępowania dowodowego, bowiem przedmiotem tego postępowania nie jest ustalenie stanu faktycznego – stan ten jest bowiem hipotetyczny, określony przez wnioskującego o interpretację.

Mając powyższe na względzie, w odniesieniu do realiów niniejszej sprawy, należy odnieść się do kilku podstawowych kwestii, niezbędnych aby rozstrzygnąć, czy zaskarżone decyzje organu rentowego są zgodne z prawem.

Nie ulega wątpliwości, iż zgodnie z cytowanym wyżej art. 18 ust. 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe zainteresowanych w sprawie, które zawarły z odwołującą spółką umowę zlecenia, ustala się zgodnie z ustępem 1 tego artykułu, czyli jak między innymi dla pracowników. Natomiast § 5 ust. 2 cytowanego wyżej rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej, w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, stanowi, iż przepisy § 2-4 tego rozporządzenia stosuje się do osób wykonujących pracę na podstawie umowy zlecenia.

Kwestią zasadniczą jest w tym kontekście ustalenie, czy zainteresowane w niniejszej sprawie swoją pracę, z tytułu opieki nad seniorami w Niemczech, wykonywały w ramach podróży służbowej, czy też zainteresowane takiej podróży nie wykonywały. Jak już podniesiono wyżej, w doktrynie i judykaturze podnosi się, że podróż służbowa, w zakresie obowiązków pracowniczych, ma charakter incydentalny, wyjątkowy, okazjonalny, gdy pracownik, w ramach tej podróży służbowej, wykonuje pracę poza miejscem stałego jej wykonywania, natomiast nie możemy mówić o podróży służbowej, gdy pracownik czy zleceniobiorca wykonuje swoją pracę stale w danych miejscowościach i ta miejscowość jest miejscem jego stałej pracy.

W niniejszej sprawie zainteresowane w sprawie wykonywały swoją pracę, w ramach zawartych umów zlecenia, stale w danych miejscowościach w Niemczech, zajmując się opieką nad seniorami niemieckimi. Wykonywanie tej pracy nie było więc okazjonalne, incydentalne, wyjątkowe, a miało charakter stały, a więc nie można mówić, iż ta praca była wykonywana w ramach podróży służbowej.

Skoro praca zainteresowanych w Niemczech, przy opiece nad seniorami niemieckimi, nie odbywała się w ramach podróży służbowej, a w ramach stałej pracy, to do zainteresowanych nie może mieć zastosowanie cytowany wyżej § 2 ust. 1 pkt. 15 cytowanego wyżej rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1998 roku, w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, a więc świadczenia odwołującej spółki, na rzecz zainteresowanych, choć nazywane dietą z tytułu podróży służbowej, są przychodem stanowiącym podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe w rozumieniu art. 18 ust. 1 i 3 cytowanej wyżej ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Odliczenie diet i innych należności, z tytułu podróży służbowej, od podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe jest tylko możliwe w stosunku do osób faktycznie przebywających w podróży służbowej, a nie stale wykonujących pracę w danej miejscowości.

Skoro zainteresowane nie odbywały podróży służbowej, to świadczenie odwołującej spółki na ich rzecz, nazwane dietami, jak już podkreślono, są przychodem stanowiącym podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe. W stosunku do zainteresowanych ma w pełni zastosowanie pkt. 16 § 2 ust. 1 cytowanego wyżej rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1998 roku, przy czym, jak podkreślił Sąd Najwyższy w cytowanych wyżej wyrokach, w sprawach II UK 78/13 i II UK 104/13, które Sąd Okręgowy w całości podziela, kwota przeciętnego wynagrodzenia, o której mowa w cytowanym wyżej § 2 ust. 1 pkt. 16 rozporządzenia, nie jest progiem, od którego podstawą wymiaru składek nie może być niższa, jeżeli rzeczywisty przychód pracownika jest od tej kwoty niższy, a jest progiem mającym zastosowanie, gdy faktycznie wypłacone wynagrodzenie jest wyższe niż przeciętne, a zastosowanie odliczeń, przewidzianych przepisem, spowodowałoby obniżenie podstawy wymiaru składek poniżej tego progu.

Do przychodów, stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, w myśl cytowanego wyżej § 2 ust. 1 pkt. 26 rozporządzenia z 18 grudnia 1998 roku, jak i zgodnie z cytowanym wyżej wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 3 kwietnia 2008 roku (II UK 172/07) i wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 27 września 2012 roku (III AUa 445/12), które Sąd Okręgowy w całości podziela, nie można zaliczyć kosztów ekwiwalentów pieniężnych, jakie otrzymały zainteresowane od zleceniodawcy z tytułu ponoszonych kosztów przejazdu do pracy w Niemczech.

Tak więc mając na względzie wyrażone wyżej stanowisko, odnośnie sposobu wyliczenia podstawy wymiaru składek za pracowników delegowanych, który to sposób stosuje się do zleceniobiorców, należy przyjąć, iż od uzyskanego

przez zleceniobiorcę przychodu odlicza się część wynagrodzenia zleceniobiorców zatrudnionych za granicą u polskich pracodawców, w wysokości diety przysługującej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju, z tym zastrzeżeniem, że tak ustalony miesięczny przychód tych osób, stanowiący podstawę wymiaru składek, nie może być niższy od kwoty prognozowanego, przeciętnego wynagrodzenia, ale nie stosuje się tego odliczenia w przypadkach, gdy po tak dokonanym odliczeniu miesięczny przychód, stanowiący podstawę wymiaru składek, okaże się niższy od kwoty przeciętnego wynagrodzenia lub jego proporcjonalnemu umniejszeniu. Odliczenie równowartości diety, za każdy dzień pobytu za granicą, jest zatem możliwe tylko w miesiącu, w którym, po takiej operacji, miesięczny przychód, stanowiący podstawę wymiaru składek, będzie wynosił co najmniej równowartość kwoty przeciętnego wynagrodzenia. Natomiast w przypadku, gdy przychód, osiągnięty przez zleceniobiorcę w danym miesiącu, będzie niższy od przeciętnego wynagrodzenia, to podstawa wymiaru składek nie może być podwyższona do kwoty przeciętnego wynagrodzenia i będzie odpowiadać wysokości faktycznego przychodu, w rozumieniu art. 11 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Zgodnie z cytowanym wyżej art. 18 ust. 9 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, zasada proporcjonalnego umniejszenia najniższej podstawy wymiaru składek znajduje zastosowanie za miesiąc, w którym nastąpiło objęcie ubezpieczeniem lub ich ustalenie i jeżeli trwały one tylko przez miesiąc (kwotę najniższej podstawy wymiaru składek zmniejsza się proporcjonalnie, dzieląc w takim przypadku kwotę prognozowanego, przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej na dany rok kalendarzowy, przez liczbę dni kalendarzowych danego miesiąca i mnożąc przez liczbę dni podlegania ubezpieczeniu, to jest czas trwania umowy zlecenia. Zgodnie z cytowanymi wyżej przepisami prognozowane, przeciętne miesięczne wynagrodzenie w 2012 roku wynosiło 3 526 zł., w 2013 roku – 3 713 zł., a dieta należna za jeden dzień pobytu w Niemczech wynosiła 42 euro.

Odnośnie zainteresowanej B. M., w sprawie wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, za miesiąc styczeń 2013 roku, to za 4 dni pracy w miesiącu grudniu przychody (diety przy wynagrodzeniu), bez ekwiwalentu za bilet, wynosiły 439,99 zł. i była to kwota niższa od kwoty umniejszonego proporcjonalnie przeciętnego wynagrodzenia (kwota przeciętnego wynagrodzenia wynosiła 454,97 zł.), to podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne na ten miesiąc wynosi 439,99 zł., a na ubezpieczenie zdrowotne – 379,67 zł. Odnośnie podstawy wymiaru składek zainteresowanej B. M. za miesiąc luty 2013 roku, z tytułu pracy od dnia 1 do dnia 31 stycznia 2013 roku, to przychód za ten miesiąc wynosił 3 519,86 zł. (1 627,68 zł. wynagrodzenia + diety 1 892,18 zł.) i była to kwota niższa od kwoty prognozowanego wynagrodzenia i dlatego podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wynosiła 3 519,86 zł., a na ubezpieczenie zdrowotne 3 037,29 zł. Odnośnie podstawy wymiaru składek za miesiąc marzec 2013 roku, to za 28 dni pracy w miesiącu lutym przychody wynosiły 3 294,51 zł. (1 607,08 zł. wynagrodzenia plus 1 687,43 diety) i była to kwota niższa od kwoty przeciętnego, prognozowanego wynagrodzenia i dlatego podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne za ten miesiąc wynosi 3 294,51 zł., a na ubezpieczenie zdrowotne – 2 842,38 zł. Szczegółowe wyliczenie zawarte jest w piśmie procesowym organu rentowego z dnia 7 marca 2014 roku.

Mając powyższe na względzie należało zmienić zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 20 sierpnia 2013 roku, odnośnie zainteresowanej B. M., i orzeczono jak w pkt. 1 wyroku.

Odnośnie zainteresowanej D. K., w sprawie podstawy wymiaru składek za miesiąc grudzień 2012 roku, to za 30 dni pracy w listopadzie 2012 roku przychody wynosiły 3 508,21 zł. (1 650,92 zł. wynagrodzenia plus 1 857,29 tytułem diet) i była to kwota niższa od kwoty przeciętnego prognozowanego wynagrodzenia za 2012 rok i dlatego podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wynosi 3 508,21 zł., a na ubezpieczenie zdrowotne 3 027,23 zł. Odnośnie zainteresowanej D. K., w kwestii ustalenia wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, za miesiąc luty 2013 roku, to za 15 dni pracy w styczniu 2013 roku przychody wynosiły 1 745,35 zł. (807,10 zł. wynagrodzenia plus 938,25 zł diety) i była to kwota niższa od kwoty umniejszonego, proporcjonalnie, przeciętnego wynagrodzenia (kwota przeciętnego, umniejszonego proporcjonalnie, wynagrodzenia wynosi 1 796,61 zł.), to podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wynosi 1 745,35 zł., a na ubezpieczenie zdrowotne – 1 506,06 zł. Szczegółowe wyliczenie zawarte jest w piśmie organu rentowego z dnia 7 marca 2014 roku.

Mając powyższe na względzie należało zmienić częściowo zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 16 sierpnia 2013 roku odnośnie zainteresowanej D. K. i orzeczono jak w pkt. 2 wyroku.

Odnośnie podstawy wymiaru składek zainteresowanej G. W., za miesiąc marzec 2013 roku, z tytułu pracy od dnia 1 do dnia 28 lutego 2013 roku, to przychód za ten miesiąc wynosił 3 507,41 zł. (1 654,44 zł. tytułem wynagrodzenia plus 1 852,97 zł tytułem diety) i była to kwota niższa od kwoty przeciętnego wynagrodzenia w 2013 roku, które wynosiło 3 713 zł., i dlatego podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wynosi 3 507,41 zł., a na ubezpieczenie zdrowotne – 3 026,54 zł. Szczegółowe wyliczenie zawarte jest w piśmie procesowym organu rentowego z dnia 7 marca 2014 roku.

Mając powyższe na względzie należało zmienić częściowo zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 21 sierpnia 2013 roku odnośnie G. W. i orzeczono jak pkt. 3 wyroku.

Odnośnie podstawy wymiaru składek zainteresowanej K. J. za miesiąc marzec 2013 roku, z tytułu 22 dni pracy w miesiącu lutym 2013 roku, to przychody za te dni pracy wyniosły 2 664,83 zł. (1 299,92 zł. wynagrodzenia plus 1 364,91 zł. diety) i była to kwota niższa od kwoty umniejszonego proporcjonalnie przeciętnego wynagrodzenia (kwota ta wynosi 2 917,36 zł.), to podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne za ten miesiąc powinno wynieść 2 664,83 zł., a na ubezpieczenie zdrowotne – 2 299,48 zł. szczegółowe wyliczenie zawarte jest w piśmie procesowym organu rentowego z dnia 7 marca 2014 roku.

Mając powyższe na względzie należało zmienić częściowo zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 16 sierpnia 2013 roku odnośnie zainteresowanej K. J. i orzeczono jak w pkt. 4 wyroku.

Odnośnie podstawy wymiaru składek zainteresowanej A. B. za miesiąc marzec 2013 roku, to za 10 dni pracy w miesiącu lutym 2013 roku, przychody wynosiły 1 202,62 zł. (664,73 zł. wynagrodzenia plus 537,89 zł diety) i była to kwota niższa od kwoty zmniejszonego proporcjonalnie, przeciętnego wynagrodzenia (kwota ta wynosiła 1 326,07) i dlatego kwota podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne za ten miesiąc wynosi 1 202,62 zł., a na ubezpieczenie zdrowotne – 1 037,74 zł. Szczegółowe wyliczenie zawarte jest w piśmie procesowym organu rentowego z dnia 7 marca 2014 roku.

Mając powyższe na względzie należało zmienić częściowo zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 14 sierpnia 2013 roku odnośnie zainteresowanej A. B. i orzeczono jak w pkt. 5 wyroku.

Odnośnie podstawy wymiaru składek zainteresowanej N. N. za miesiąc wrzesień 2012 roku, to za 10 dni pracy w sierpniu 2012 roku przychody, bez kosztów ekwiwalentu za bilet, wyniosły 1 809,34 zł. (836,69 zł. wynagrodzenia plus 972,65 zł. diety) i była to kwota niższa od kwoty zmniejszonego proporcjonalnie prognozowanego, przeciętnego wynagrodzenia (kwota ta wynosiła 1 819,87 zł.) i dlatego kwota podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne za ten miesiąc wynosi 1 809,34 zł., a na ubezpieczenie zdrowotne – 1 561,28 zł. Szczegółowe wyliczenie zawarte jest w piśmie procesowym organu rentowego z dnia 7 marca 2014 roku.

Mając powyższe na względzie należało zmienić zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 20 sierpnia 2013 roku odnośnie N. N. i orzeczono jak w pkt. 6 wyroku.

Odnośnie podstawy wymiaru składek zainteresowanej M. A. za miesiąc luty 2013 roku, z tytułu pracy od dnia 1 stycznia do dnia 31 stycznia 2013 roku, to przychód za ten miesiąc wynosił 3 607,05 zł. (1 668 zł. wynagrodzenia plus 1 939,05 zł. diety) i była to kwota niższa niż kwota przeciętnego, prognozowanego wynagrodzenia, które wynosiło 3 713 zł., i dlatego podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne za miesiąc luty 2013 roku wynosi 3 607,05 zł., a na ubezpieczenie zdrowotne – 3 112,52 zł. Odnośnie podstawy wymiaru składek zainteresowanej M. A. za miesiąc marzec 2013 roku, z tytułu 28 dni pracy w miesiącu lutym 2013 roku, to przychód za ten miesiąc wynosił 3 391,60 zł. (1 654,44 zł. wynagrodzenia plus 1 737,16 zł. diety) i była to kwota niższa od kwoty przeciętnego, prognozowanego wynagrodzenia, które wynosiło 3 713 zł., i dlatego kwota podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne za

ten miesiąc wynosi 3 391,60 zł., a na ubezpieczenie zdrowotne – 2 926,61 zł. Szczegółowe wyliczenie jest zawarte w piśmie procesowym organu rentowego z dnia 7 marca 2014 roku.

Mając powyższe na względzie należało zmienić zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 20 sierpnia 2013 roku i orzeczono jak w pkt. 7 wyroku.

Odnosnie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne zainteresowanych M. N., G. S., D. K. za miesiąc listopad 2012 roku, styczeń 2013 roku, G. W. za miesiąc lipiec 2012 roku, sierpień 2012 roku, wrzesień 2012 roku, październik 2012 roku, listopad 2012 roku, styczeń 2013 roku, luty 2013 roku, K. J. za luty 2013 roku, M. A. za styczeń 2013 roku, to decyzje organu rentowego są prawidłowe, gdyż przychody powyższych zainteresowanych w tych miesiącach były wyższe niż przeciętne, prognozowane wynagrodzenie za dany rok i podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowiły właśnie te przeciętne, prognozowane wynagrodzenia, w myśl cytowanego wyżej § 2 ust. 1 pkt. 16 rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1998 roku, a takie właśnie podstawy wymiaru ustalił organ rentowy w zaskarżonych decyzjach. Szczegółowe wyliczenia zawiera pismo procesowe organu rentowego z dnia 7 marca 2014 roku.

Kolejne istotne zagadnienia, występujące w niniejszej sprawie, to kwestia związania organu rentowego interpretacją, jaką udzielił jej Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w G., zgodnie z cytowanym wyżej art. 10a ust. 3 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Zgodnie ze stanowiskiem judykatury, przedstawionym wyżej, istotą tego postępowania jest uzyskanie przez strony wyjaśnienia treści przepisów prawa i ich zastosowania, w odniesieniu do indywidualnej sytuacji, wskazanej we wniosku, a organ rentowy wydający decyzje nie może ingerować w stan faktyczny opisany we wniosku, podważać go, uzupełniać. We wskazanych wnioskach, oprócz wniosku z dnia 27 grudnia 2013 roku, odwołująca spółka wskazała, iż deleguje ona opiekunów do pracy na terenie Unii Europejskiej (głównie do Niemiec), nie wliczając do podstawy wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne równowartości diet oraz kosztów dojazdu do pracy w Niemczech, zgodnie z cytowanym wyżej § 2 art. 1 pkt. 15 cytowanego wyżej rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1998 roku, nie stosując § 2 ust. 1 pkt. 16 tego rozporządzenia. Przy takim stanie faktycznym Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w G., takie stanowisku odwołującej spółki uznał za prawidłowe.

We wskazanych wnioskach o interpretację nie podano żadnych danych aby nabrać wątpliwości czy praca opiekunów odbywana jest w ramach podróży służbowej, odpowiednio stosowanej dla zleceniobiorców czy też w ramach oddelegowania, a więc jednego z zasadniczych problemów niezbędnych do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Dopiero w toku procesu, po wpłynięciu odwołania do zaskarżonych decyzji, we wniosku o interpretację z dnia 27 grudnia 2013 roku, odwołująca spółka zasygnalizowała, w opisanym stanie faktycznym, problem czy zainteresowane w sprawie wykonują prace w ramach podróży służbowej, odpowiednio stosowanej do zleceniobiorców czy też wykonują prace na terenie Niemiec w ramach tak zwanego oddelegowania do pracy za granicą, ale w tym zakresie Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w G., decyzją z dnia 29 stycznia 2014 roku, odmówił wydania interpretacji.

Wobec takiego stanu faktycznego trudno zgodzić się z odwołującą spółką, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., był związany interpretacjami dokonanymi przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w G., skoro ta interpretacja dotyczyła stanu faktycznego, przedstawionego przez odwołującą spółkę i w żaden sposób te interpretacje nie wyjaśniały najważniejszej kwestii spornej w niniejszej sprawie, a więc to czy zainteresowane w sprawie wykonywały prace na terenie Niemiec w ramach stosownej odpowiednio dla zleceniobiorców podróży służbowej czy w ramach oddelegowania, a dopiero rozstrzygnięcie tego podstawowego zagadnienia pozwoli ocenić, czy wobec zainteresowanych powinien mieć zastosowanie pkt. 15 czy pkt. 16 § 2 ust. 1 cytowanego wyżej rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1998 roku.

Mając powyższe na względzie w tym zakresie, zgodnie z art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., odwołanie płatnika składek Centrum (...) podlegało oddaleniu w pozostałym zakresie, co znalazło odzwierciedlenie w pkt. 8 wyroku.

Zgodnie z art. 98 k.p.c. i 102 k.p.c. oraz § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej, udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 roku Nr 490 j.t.) i zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, zasądzono od odwołującej spółki na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., kwotę 3 360 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, gdyż organ rentowy w toku procesu był reprezentowany przez radcę prawnego.

W niniejszej sprawie, na podstawie art. 219 k.p.c., połączono do wspólnego rozpoznania 9 spraw, odnośnie 9 odwołań od decyzji organu rentowego. Zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2009 roku (III Pz 5/09, Lex nr 551888) połączenie spraw do jednoczesnego rozpoznania, w trybie art. 219 k.p.c., ma jedynie charakter techniczny, nie oznacza powstania jednej nowej sprawy, a każda sprawa zachowuje samodzielność, wymagającą odrębnego rozstrzygnięcia. Wprawdzie sąd wydaje jeden wyrok, ale zawierający rozstrzygnięcie co do każdej z połączonych spraw z osobna, a zamieszczenie rozstrzygnięcia w jednym wyroku (wyrok łączny) nie niweczy samodzielności połączonych spraw. Stąd też obliczenie wartości przedmiotu sporu (a następnie zaskarżenie apelacją lub skargą kasacyjną) musi nastąpić oddzielnie dla każdej z tak połączonych spraw.

Składki na ubezpieczenia społeczne nie są świadczeniami pieniężnymi z ubezpieczenia społecznego, lecz świadczeniem na to ubezpieczenie. Uznać należy, że wynagrodzenie pełnomocnika organu rentowego przed Sądem I instancji jest uzależnione od wartości przedmiotu sporu (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 24 września 2012 roku, III AUz 164/12, Lex nr 1220520; postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 22 sierpnia 2012 roku, III AUz 69/12, Lex nr 1216391). Natomiast w wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 26 września 2012 roku (III APa 7/12, Lex nr 1223434) podniesiono, że zastosowanie art. 100, zdanie 2, k.p.c. nie wymaga arytmetycznie dokładnego rozdzielenia kosztów procesu, według stosunku części uwzględnionej do oddalonej, ale stawia na słuszność jako zasadnicze kryterium rozłączenia kosztów.

W niniejszej sprawie organ rentowy uległ tylko co do nieznaczej części żądania odwołującej spółki.

W stosunku do B. M. wartością przedmiotu sporu była kwota 1 572,86 zł. składek, jakie powinna uregulować odwołująca spółka, a więc przy tej wartości przedmiotu sporu wynagrodzenie pełnomocnika organu rentowego wynosi 600 zł. Odnośnie zainteresowanej M. N. należna kwota składek do zapłacenia przez odwołującą spółkę wynosi 3 043,01 zł., a więc przy takiej wartości przedmiotu sprawy wynagrodzenie pełnomocnika wynosi również 600 zł. Odnośnie zainteresowanej D. K. należna kwota składek do zapłacenia przez odwołującą spółkę wynosi 2 350,34 zł., a więc przy takiej wartości przedmiotu sprawy wynagrodzenie pełnomocnika wynosi również 600 zł. Odnośnie zainteresowanej G. W. należna kwota składek do zapłacenia przez odwołującą spółkę wynosi 4 874,67 zł., a więc przy takiej wartości przedmiotu sprawy wynagrodzenie pełnomocnika wynosi również 600 zł. Odnośnie zainteresowanej K. J. należna kwota składek do zapłacenia przez odwołującą spółkę wynosi 1 378,26 zł., a więc przy takiej wartości przedmiotu sprawy wynagrodzenie pełnomocnika wynosi 180 zł. Odnośnie zainteresowanej A. B. należna kwota składek do zapłacenia przez odwołującą spółkę wynosi 221,69 zł., a więc przy takiej wartości przedmiotu sprawy wynagrodzenie pełnomocnika wynosi 60 zł. Odnośnie zainteresowanej N. N. należna kwota składek do zapłacenia przez odwołującą spółkę wynosi 400,90 zł., a więc przy takiej wartości przedmiotu sprawy wynagrodzenie pełnomocnika wynosi 60 zł. Odnośnie zainteresowanej M. A. należna kwota składek do zapłacenia przez odwołującą spółkę wynosi 2 014,34 zł., a więc przy takiej wartości przedmiot sprawy wynagrodzenie pełnomocnika wynosi 600 zł. Odnośnie zainteresowanej G. S. należna kwota składek do zapłacenia przez odwołującą spółkę wynosi 393,15 zł., a więc przy takiej wartości przedmiotu sprawy wynagrodzenie pełnomocnika wynosi 60 zł. Szczegółowe wyliczenie wartości przedmiotu spraw zawiera załącznik do pisma organu rentowego z dnia 7 marca 2014 roku. Łącznie więc wynagrodzenie pełnomocnika organu rentowego wynosi 3 360 zł.

Rozstrzygając o kosztach procesu Sąd nie zastosował art. 102 k.p.c. nie dopatrując się, aby w stosunku do odwołującej Spółki zachodził szczególnie uzasadniony wypadek.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 2001 roku (I UKN 581/00, Lex nr 567859) nie jest obowiązkiem sądu odstąpienie od zasady zwrotu kosztów, jeżeli nie dopatry się w sprawie szczególnie uzasadnionego przypadku (art. 102 k.p.c.). W postanowieniu Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 3 września 2013 roku (III AUa 60/13, Lex nr 14307464) podkreślono, iż ustalenie, czy w okolicznościach konkretnej sprawy zachodzą „wypadki szczególnie uzasadnione”, ustawodawca pozostawia swobodnej ocenie sądu, a sposób korzystania z art. 102 k.p.c. jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym sądu orzekającego i to do jego oceny należy przesądzenie, czy wystąpił szczególnie uzasadniony wypadek, który uzasadnia odstąpienie od generalnej zasady (art. 98 § 1 k.p.c.) obciążenia kosztami procesu strony przegrywającej spór. Urzeczywistniający zasadę słuszności art. 102 k.p.c., stanowiąc wyjątek od zasady odpowiedzialności za wynik sporu, nie podlega wykładni rozszerzającej i związany jest z obowiązkiem strony podania okoliczności zezwalających na przyjęcie, że zachodzi „szczególnie uzasadniony wypadek”. Ingerencja w to uprawnienie, w ramach rozpoznawania środka zaskarżenia od rozstrzygnięcia o kosztach procesu, następuje jedynie w sytuacji stwierdzenia, że dokonana ocena jest dowolna, oczywiście pozbawiona uzasadnionych podstaw.

W niniejszej sprawie odwołująca Spółka (...) jest normalnie funkcjonującym podmiotem gospodarczym, który przynosi właścicielowi dochody i w jej sytuacji nie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, aby nie obciążać ją stosunkowo niewielkimi kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 3 360 zł.